

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny – Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2016 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **J. M.**

przeciwko: **I. D.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda J. M. na rzecz pozwanej kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód J. M. w pozwie skierowanym przeciwko I. D. domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 700 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że powód prowadzi indywidualną praktykę lekarską oraz że pozwana była jego pacjentką. W październiku 2015 r. strony uzgodniły, że ostatnim etapem leczenia będzie wykonanie na zlecenie pozwanej korony protetycznej, a następnie jej założenie w listopadzie 2015 r. Koszt usługi ustalono na 700 zł. Wobec zgody pozwanej na zaproponowany sposób leczenia i wysokość wynagrodzenia powód założył pozwanej koronę tymczasową do czasu wykonania korony przez podwykonawcę, który wykonał ją w dniu 7 października 2015 r. Pozwana dwukrotnie przekładała jednak wizyty, aby w dniu 6 listopada 2015 r. oświadczyć asystentce powoda, że rezygnuje z wykonania usługi.

Na rozprawie w dniu 14 października 2016 r. (k. 67) pełnomocnik powoda wskazał, że żądanie zapłaty odsetek od dnia 7 listopada 2015 r. wynika z faktu, iż w dniu 6 listopada 2015 r. pozwana ostatecznie zrezygnowała z założenia zamówionej korony.

W odpowiedzi na pozew pozwana zarzuciła, że żądana kwota nie została ani udokumentowana ani udowodniona. Przyznała jednocześnie, że odbyła jesienią 2015 r. wizyty w gabinecie stomatologicznym powoda celem wykonania leczenia kanałowego, jednak z każdą wizytą była coraz bardziej niezadowolona z jakości usług i zdecydowała się zakończyć współpracę na etapie niezagrażającym jej zdrowiu. Podała też, że w dniu 12 października 2015 r. powód

założył jej koronę tymczasową, wykonaną przez laboratorium (...) w dniu 7 października 2015 r. oraz że w dniu 5 października 2015 r. opłaciła usługę kwotą 560 zł. Po założeniu korony tymczasowej pozwana zrezygnowała z dalszych usług powoda, nie wyraziła zgody na dalsze leczenie wykonywane przez powoda oraz nie wyraziła zgody na założenie korony stałej; dowodem czego była adnotacja w karcie leczenia, iż pacjentka musi podpisać zobowiązanie.

Wobec treści art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym. Stąd też z uwagi na regulację art. 505⁴ §1 kpc stwierdził, iż zmiana powództwa polegająca na jego rozszerzeniu do kwoty 800 zł (dokonana bez wskazania okoliczności faktycznych opisujących i uzasadniających to żądanie) przez stronę powodową jest niedopuszczalna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2015 r., z uwagi na złamanie korony zęba, pozwana I. D. pojawiła się w gabinecie stomatologicznym powoda J. M.. Podczas kontroli uzębienia pozwanej powód stwierdził liczne ubytki, w tym złamanie korony zęba 2 5 (piąty ząb w drugim sektorze). Powód nie pobrał tego dnia wynagrodzenia w wysokości 100 zł, które pozwana miała zapłacić na kolejnej wizycie.

Po wykonaniu zaleconego rtg zęba pozwana w gabinecie powoda pojawiła się ponownie w dniu 5 października 2015 r. Ze zdjęcia rtg wynikało prawidłowe wypełnienie zęba 2 5. Opracowany został tego dnia głęboki ubytek, nastąpiło też chirurgiczne odsłonięcie korzenia pod wkład lany, którego wykonanie tego dnia powód zlecił laboratorium (...). Zamówiony wkład korono-korzeniowy został odebrany z laboratorium w dniu 9 października 2015 r. Nadto na wizycie w dniu 5 października 2015 r. rozpoczęto leczenie kanałowe zęba 4 6. Wynagrodzenie za te czynności powoda wynosiło odpowiednio: 210 zł, 150 zł i 200 zł - łącznie 560 zł.

W dniu 7 października 2015 r. powód kontynuował leczenie zęba 4 6. Z uwagi na podawaną przez pozwaną bolesność tego zęba powód zmienił podawane w obszarze tego zęba lekarstwa.

Na wizycie w dniu 12 października 2015 r. nastąpiło zacementowanie zamówionego uprzednio dla pozwanej w laboratorium (...) wkładu korzeniowo-koronowego. Pobrany został także wycisk pod koronę protetyczną dla pozwanej. W. ten (tj. alginat żuchwa, silikon szczeka i kęsek) został przekazany tego dnia laboratorium (...) w celu wykonania na dzień 21 października 2015 r. korony porcelanowej zęba 2 5 pozwanej, tj. na dzień na który ustalano kolejną wizytę w gabinecie powoda.

W dniu 12 października 2015 r. pozwana nie wpłaciła zaliczki na poczet kosztów korony. Ustnie zadeklarowała, że należność z tego tytułu będzie mogła uregulować dopiero w listopadzie 2015 r. Z uwagi na powyższe powód w karcie leczenia pozwanej umieścił uwagę, że pozwana musi podpisać zobowiązanie do uregulowania tej należności. Tego samego dnia powód wykonał leczenie kanałowe zęba 4 6 pozwanej, w wyniku którego potwierdził drożność wszystkich kanałów w tym zębie.

dowód: karta leczenia pozwanej - k. 58-59; zamówienie wkładu koronowo-korzeniowego - k. 60; oświadczenie w sprawie wyrobu wykonanego na zamówienie, tj. wkładu korono-korzeniowego na metalu - k. 61, instrukcja używania wkładu koronowo-korzeniowego - k. 62; zamówienie korony z dnia 12.10.2015 r. - k. 63, oświadczenie z dnia 16.10.2015 r. w sprawie wyrobu wykonanego na zamówienie, tj. korony porcelanowej na metalu - k. 64, instrukcja używania korony - k. 65; paragon na kwotę 560 zł - k. 48; zeznania świadka K. K. - k. 67v-68; zeznania przesłuchanego w charakterze strony powoda - k. 82 i 68v-69

Leczenie zęba 4 6 w dniu 12 października 2015 r., pomimo podanego znieczulenia, było dla pozwanej bardzo bolesne. Leciały jej łyzy, miała naderwane kąciki ust. Na zgłoszony mu przez pozwaną ból powód odparł, że jeśli trochę poboli to nic się nie stanie. Powód nie podał jej dodatkowego znieczulenia.

Po tej wizycie pozwana przyjechała w swoim gabinecie kosmetycznym jako klientkę K. R., z którą rozmawiały o wizycie pozwanej u powoda. Wizyta świadka trwała ok. 1 godziny. Pozwana sprawiała wrażenie osoby obolałej, mówiła

niewyraźnie, była opuchnięta. Powiedziała wówczas świadkowi, że jest niezadowolona z wizyty u powoda, bo jest niedelikatny, niemiły w obejściu, agresywny, że się posprzeczali i że więcej do niego nie pójdzie oraz że tak też powiedziała powodowi. Pozwana nie mówiła K. R., że nie może rozmawiać z powodu bólu.

dowód: zeznania przesłuchanej w charakterze strony pozwanej – k. 82 i 69-69v; zeznania świadka K. R. – k. 78-80

Na kolejnej wizycie ustalonej na dzień 21 października 2015 r. pozwana nie pojawiła się, wizytę przełożyła na kolejny termin, na który również nie przyszła.

Po tygodniu od upływu terminu przełożonej wizyty, w dniu 6 października 2015 r. do pozwanej zadzwoniła K. K. - asystentka powoda. Pozwana przekazała jej wówczas, że rezygnuje z usług powoda, bo już dość pieniędzy zostawiła.

dowód: karta leczenia pozwanej - k. 58-59; zeznania świadka K. K. – k. 67v-68

Z dalszego leczenia u powoda pozwana zrezygnowała z powodu niezadowolenia z jakości leczenia i zachowania powoda, jako lekarza.

dowód: zeznania przesłuchanej w charakterze strony pozwanej – k. 82 i 69v;

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych w oparciu o ten materiał ustaleń faktycznych, Sąd doszedł do przekonania, iż roszczenie powoda – jako nieudowodnione do co wysokości podlegało oddaleniu, mimo iż dokonane przez Sąd ustalenia faktyczne potwierdzały przytoczone w uzasadnieniu pozwu twierdzenie, iż oświadczenie pozwanej o rezygnacji przez nią z usług powoda nastąpiło skutecznie dopiero w dniu 6 listopada 2015 r. podczas rozmowy telefonicznej pozwanej z asystentką powoda, a nie – jak podnosiła to pozwana podczas ostatniej wizyty u powoda w dniu 12 listopada 2015 r.

Dokonując analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał bowiem za wiarygodne zgromadzone w aktach sprawy wyżej wymienione dokumenty, w tym w postaci: sporządzonej przez powoda karty leczenia pozwanej - brak było bowiem uzasadnionych podstaw aby kwestionować ich oryginalność, jak i odmówić wiarygodności zawartych w nich treści. Szczególnie dokument w postaci karty leczenia pozwanej, w ocenie Sądu, sporządzany był spontanicznie, na bieżąco odzwierciedlając przebieg wizyt pozwanej u powoda.

Zeznaniom świadka K. K. Sąd dał wiarę częściowo, tj. w zakresie w jakim zeznania świadka pozostawały spójne z wpisami zawartym w karcie leczenia pozwanej. Stąd jako niewiarygodną Sąd ocenił tę część zeznań tego świadka, w której podała ona, że pozwana zadeklarowała, że zapłaci za koronę przy jej odbiorze, gdyż zgodnie z wpisem w karcie – deklarowany przez pozwaną termin zapłaty miał miejsce w listopadzie 2015 r., zaś przełożona wizyta, na której miało nastąpić założenie korony miała miejsce jeszcze w październiku 2015 r., tj. na tydzień przed telefonem świadka do pozwanej. Poza tym w końcowej części swoich zeznań świadek przyznała, że nie wie dlaczego w karcie zostało wpisane, że uregulowanie należności ma nastąpić w listopadzie, bo nie wie jak powód umawiał się z pozwaną. P. niewiarygodna była ta część zeznań świadka, w której podała ona, że ząb 2 5 pozwanej był przez powoda leczony kanałowo, gdyż z karty leczenia wynikało, że w ten sposób leczony był ząb 4 6.

Sąd nie dał też wiary zeznaniom świadka K. K., z których wynikało, że kwota dochodzona pozwem obejmowała wyłącznie koszt korony, gdyż żaden inny dokument źródłowy okoliczności tej nie potwierdzał. Z tych samych przyczyn Sąd odmówił także wiary w tym zakresie zeznaniom powoda; szczególnie że powód zamiennie używał w trakcie przesłuchania określenia „koszt korony” i zabieg protetyczny”, raz twierdząc, że zabieg protetyczny za koronę wynosił 800 zł, a kolejny raz podając, że poinformował pozwaną, że cena korony wynosi 800 zł. W pozostałym zakresie zeznania powoda Sąd uznał za wiarygodne.

Zeznaniom pozwanej Sąd dał wiarę w tej części, w której opisała ona ból odczuwany podczas kanałowego leczenia zęba 4 6, odmawiając jej jednak wiary co do wskazywanych przez pozwaną okoliczności poinformowania powoda na

wizycie w dniu 12 października 2015 r. o zrezygnowaniu z dalszego leczenia, w tym z założenia korony, pod wykonanie której został jej w tym dniu pobrany wycisk. Sąd miał na uwadze, że pozwana – pomimo iż była o to pytana – nie podała jakich konkretnych słów użyła przekazując tę informację powodowi. Tym samym uniemożliwiła Sądowi dokonanie oceny, czy w świetle obiektywnych okoliczności słowa przez nią przekazane powodowi powinien być on odebrać, jako wypowiedzenie mu świadczonych na rzecz pozwanej usług stomatologicznych. Z pewnością bowiem te słowa pozwanej, które faktycznie wówczas wypowiedziała, nie zostały tak przez powoda tak zrozumiane, skoro zamówił dla pozwanej wykonanie korony w laboratorium protetycznym. Sąd miał też na uwadze, że składając zeznania pozwana niejako dostosowywała ich treść do przebiegu wyników postępowania dowodowego, nie będąc w tym zakresie konsekwentną, o czym świadczy chociażby fakt, iż podczas słuchania informacyjnego podała, że koronę u innego lekarza wykonała w listopadzie 2015 r. (vide k. 70), zaś podczas przesłuchiwania w charakterze strony zeznała, że już dwa dni po wizycie u powoda, tj. 14 października 2015 r. w innym gabinecie dokończyła leczenie kanałowe i koronę.

Zeznaniom świadka K. R. Sąd dał wiarę w całości, mając jednakże na uwadze, że świadek nie był obecny podczas wizyty pozwanej u powoda w dniu 12 października 2015 r. oraz że świadek podał jedynie, że pozwana podała świadkowi, że więcej nie pójdzie do gabinetu powoda oraz że według przekazanych świadkowi twierdzeń pozwanej, tak też w dniu 12 października 2015 r. powiedziała powodowi.

Oceniając jako niewykazaną okoliczność dokonania przez pozwaną w dniu 12 października 2015 r. łączącej ją z powodem umowy o świadczenie usług dentystycznych w zakresie odbudowy protetycznej zęba poprzez założenie w miejscu tego zęba porcelanowej korony Sąd miał na względzie, iż to na pozwanej spoczywał obowiązek wykazania tej okoliczności, któremu to obowiązkowi pozwana nie sprostała. Pozwana powinna zaś była sobie zdawać sprawę, że jest w trakcie procesu leczenia zęba 5 2 i że leczenie to pociąga po jej stronie zobowiązania finansowe. Aby ich uniknąć powinna więc była swoje ewentualne niezadowolenie z przebiegu leczenia kanałowego zęba 4 6 wyrazić w taki sposób, aby nie było wątpliwości, iż obejmuje ono również wolę nie wykonywania dalszego leczenia zęba 5 2. Szczególnie, że chwilę wcześniej pozwana zlecając wykonanie tej korony umożliwiła pobranie wycisku w celu jej wykonania. Samo ewentualne stwierdzenie (po bolesnym leczeniu kanałowym innego zęba), że to ostatnia wizyta w gabinecie powoda wcale nie musiało bowiem zostać zrozumiane jako dotyczące leczenia protetycznego zęba 5 2, szczególnie że pozwana nie podała, aby po takich słowach przekazała powodowi, iż z uwagi na doznany ból podczas leczenia kanałowego cofa zlecenie wykonania dla niej korony zęba 5 2. Przy czym podkreślić należy, że samo przekazanie powodowi oświadczenia o tym, że więcej pozwana do gabinetu powoda leczyć zębów nie przyjdzie – z przyczyn wyżej wskazanych – nie zostało przez Sąd uznane za udowodnione. W żadnym razie za przyjęciem wersji pozwanej nie przemawiała zgłaszana przez nią adnotacja uczyniona przez powoda w karcie leczenia, iż pacjentka musi podpisać zobowiązanie do pokrycia kosztów korony. Jak wynikało bowiem z przebiegu dotychczasowego leczenia powód godził się na regulowanie przez pozwaną płatności podczas kolejnych wizyt, czego dowodem jest chociażby wpis przy wizycie z dnia 28 września 2015 r. kiedy należne za tę wizytę wynagrodzenie w wysokości 100 zł, które pozwana miała zapłacić na kolejnej wizycie. Sąd miał też na uwadze, że pomimo opisywanych silnych dolegliwości bólowych, o których mówiła pozwana i tak silnego wzburzenia była ona jednak w stanie wykonywać bezpośrednio po wizycie u powoda usługę kosmetyczną dla swojej klientki w swoim gabinecie i prowadzić z tą klientką przez ok. godzinę rozmowę. W opinii Sądu, w tej sytuacji bardziej prawdopodobne jest, że pozwana takich słów powodowi w rzeczywistości nie powiedziała, a decyzję o zrezygnowaniu z jego usług podjęła już po wyjściu z gabinetu, tj. podczas rozmowy ze swoją klientką w czasie wykonywanego zabiegu kosmetycznego. O decyzji swej pozwana poinformowała powoda jednak dopiero w dniu 6 listopada 2015 r., kiedy to zadzwoniła do niej asystentka powoda, tj. wówczas gdy pozwana miała już założoną koronę wykonaną dla niej przez inny gabinet protetyczny. Do tego czasu, tj. do daty wykonania i założenia korony zęba przez innego stomatologa, co według doświadczenia życiowego nastąpiło na początku listopada 2015 r. (a nie 14 października 2015 r. – z uwagi na czas konieczny na wykonanie takiej korony przez protetyka) w ocenie Sądu, pozwana niejako zwodziła powoda, przekładając uprzednio wyznaczoną już wizytę na dzień 21 października 2015 r. i ostatecznie nie pojawiając się na tej kolejnej.

w tym stanie rzeczy, z uwagi na ustalone przez Sąd wypowiedzenie przez pozwaną powodowi umowy dopiero w dniu 6 listopada 2015 r. pozwana powinna była zwrócić mu poniesione przez niego do tego dnia wydatki i

częściowe wynagrodzenie za dotychczasowe czynności. Mający bowiem w niniejszej sprawie zastosowanie art. 746 §1 kc stanowi, że: „Dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.”.

W ocenie Sądu do dnia 6 listopada 2015 r. należne powodowi wynagrodzenie było zaś przez pozwaną uregulowane, gdyż w tym zakresie bezspornym było, że do dnia 5 października 2015 r. wszystkie usługi wykonane przez powoda zostały przez pozwaną zapłacone, zaś poniesione przez powoda wydatki odpowiadało jedynie poniesionym przez niego kosztom wytworzenia przez laboratorium (...) korony zęba 5 2 pozwanej. Koszt ten nie został przez powoda jednakże wykazany, mimo że pozwana już w odpowiedzi na pozew zgłosiła zarzut nieudowodnienia wysokości roszczenia. Do dnia orzekania powód nie przedstawił pokwitowania uiszczonej za tę usługę należności na rzecz laboratorium (...). Sąd miał zaś na uwadze, że w żadnym razie koszt ten nie odpowiadał wysokości dochodzonej pozwem kwoty 700 zł, skoro kwota ta obejmowała także usługę założenia korony, a więc i wynagrodzenie za niewykonaną przecież czynność powoda. W uzasadnieniu pozwu powód wyraźnie bowiem wskazał, że koszt usługi obejmującej wykonanie na zlecenie pozwanej korony protetycznej, a następnie jej założenie został ustalony na 700 zł (vide k. 13 akt sprawy). Możliwość uwzględnienia przez Sąd powództwa również w zakresie kosztu niewykonanej usługi założenia korony, jako szkody w majątku powoda w postaci utraconego zarobku (*lucrum cessans*) - poza oczywistym brakiem takiego żądania zawartego w pozwie, gdyż powód w sprawie niniejszej dochodził zapłaty wyłącznie kosztu usługi, a nie odszkodowania – był fakt, iż dokonane przez pozwaną wypowiedzenie zostało w ocenie Sądu dokonane z ważnych przyczyn, co wykluczało w niniejszej sprawie roszczenie odszkodowawcze. Niewątpliwie bowiem utrata zaufania do lekarza, skutek wywołanego u pozwanej bólu podczas jej leczenia i z tej przyczyny zrezygnowanie przez nią z jego usług stanowiło ważną przyczynę w rozumieniu art. 746 kc *in fine*. W ocenie Sądu tak bowiem należało zinterpretować podawana przez pozwaną okoliczność bardzo bolesnego wykonania zabiegu leczenia kanałowego innego zęba oraz brak wsparcia dla niej wskutek zgłaszanego mu przez pacjentkę bólu. Powódka podkreślała zaś, że leczenie to było dla niej wyjątkowo bolesne, że leciały jej łzy, że prawie krzyczała że podczas leczenia ją boli. Powód skwitował to zaś jedynie stwierdzeniem, że jeśli ją trochę poboli to nic się nie stanie.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 746 §1 kc w zw. art. 750 kc i art. 6 kc -a contrario Sąd powództwo w pkt. I wyroku oddalił, jako niewykazane co do wysokości.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w oparciu o art. 98 kpc i art. 108 kpc zasądzając od powoda, który niniejsze postępowanie przegrał, na rzecz pozwanej kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanej, ustaloną w wysokości stawki minimalnej przewidzianej w §2 pkt. 4 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800)